

Ой любив та кохав (лірична)

Помірно
♩ = 90

Ой лю - бив та ко - хав, со - бі ді - вчи - ну мав, гей,
як у са - ду ви - шня! За ли - хи - ми людь-ми та за во - ро -
га - ми гу - ля - ти не вий - шла. // вий - шла.

Ой любив та кохав, собі дівчину мав,
Гей, як у саду вишня!
За лихими людьми та за ворогами
Гуляти не вийшла.

Покидаю тебе, серденько моє,
Гей, єдиному Богу,
А сам піду, гей, а сам поїду
В далеку дорогу.

Дожидайся мене, серденько моє,
Гей, та й до себе в гості,
Як виросте в тебе у твоїй світлоньці
Трава на помості.

Ой росла та росла трава шовковая,
Гей, та вже похилилась,
Ждала, ждала козака молода дівчина,
Та вже й зажурилась.

Ой загув та загув сизий голубонько,
Гей, сівши на тичину,
Ох-ох, ох-ох-ох, молод козаченько
Покинув дівчину.